

Aykut Saka

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

02.09.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aykut Saka

Eserleri:

555k'ya İthaf

Şimdi çoktan filizlenen bir ağaçta meyveyiz
kuşların gagaladığı, sabahlarda
rezil olur şarabımızdan bir katre tâviz
akbaba kanı emen dudaklarda

şimdi "bursa'da ipek çeken kızlar"
şarkılar bestelerken hâlâ
eski "ay"lar konar "kızıl"a
ormanlar büyür bozkırlarda

bir sabah öldürdüğünüz kuşların gölgesi
kaplar istanbulda meydanları
izmir'in dağına iner gece
kalbi durur yıldızların

kara bakışlarınız çökse de hepten yarınlara
gölgeniz karartamaz bu ışığın pınarını
hatta değişse de rengi çiçeklerin, dağlarda
solduramaz kanla budanan dolunayı ve yıldızı

şimdi anası güzel günlere çay demleyen
kızların torunuyuz zonguldak'ta
"çiçekler koyuyor ya" bardağa sevgilimiz
dedemiz bel bağıyor ya toprağa, sessiz
işine gidiyor ya bir kadın yalnız, adıyaman'da
kaplıyor ya karanlık umutlarınız, hudutları

o delikanlılar ki kıvılcım bıyıklı gözükara
o kızlar ki saçlarını yıldızların taradığı
uzun bir gece başlayınca şavkında ankara'nın
göğün koynunda buduyoruz ; dolunayı ve yıldızı

şimdi kum zerreleri gibi çoğalıp
bir araya gelince rüzgârlarda
karanlık gözlerinize savurduğumuzda gölleri

hep bir ağızdan tutturduğumuzda hürlüğün havasını
tutuşturduğumuzda dağlarda ateşlerini çobanların
bir memleket ki semâlarında artık kuşlar uçmadığında
kara günlerin uykusunda parladığında bir kıvılcım

yüce gölgeniz hiçbir ışığın pınarını karartamaz'
'işte o vakit sizi tanrılar bile kurtaramaz"

Aykut Saka

A Harfini Besteleyen Çocuk

a harfini besteliyor mırıltılarla yarı çocuk
zaman, kimyon kokulu ellerinde öksürüyor
ciğerlerine bir ıslaklık çekiyor büyümelere direnen
nergisler gibi çoğalan direnç

hadi çocuk gel mum yakalım
ellerimizle duvara gölge oyunları
uçaklar gemiler küstüm çiçekleri
z harfi, kenti karşıya geçiren ırmak
sen küçükken çiçekleri alfabeyle başlattırdın
besten başlardı tüm kitaplarda
gökyüzü avuçlarındaydı
titrek zamanlara sâbitti saat
saat çoğalırdı bileklerinde
akşam haber bültenleriyle başlayan
uykusuzluğun eklendi
tüm spikerlerin yanlış iliklediği
gömleklere

şimdi köylü işi memleket tanımlarını besteliyor
uzak dağlarda bir ozan
alıyor eline çocukluğunu
buruyor sazının teline yaltaklanan sözleri
sen uzaktasın
memleketini bir sır gibi sakladığın yerde
türkçenin bağırsaklarında unutuyorsun
nüfus yoğunluklarını, ateşli kavgaları
istanbul ağzına bulaşmıyor köyündeki kurtçullar
sevgin kirlenmiyor böylece vapur iskelelerinde
aklına yeni tarihler eklediğin bir sahildesin
yanlış anımsadığın saatlerde
kendine yoruyorsun martıları sana uzanan şu zarif elleri. zarif elleri öpüyorsun
sana tâze bir banknot hatırlatıyor bu eller
sana bir kitap kokuyor şeftali tüylerinde
kortejler geçiyor zihninden temiz gömlekli terli kız kokuları
-sigmund freud her konuda yanıldı-

şimdi ohio garlarında olmak vardı
fakat bir nefes çektiğin ciğerinin külü
bir haber niteliği taşıyor ülke genelinde
yasakları deliyor bakışların
tüm çıtırların kirpiklerini buduyorsun
saçları ilkokuldan beri böyle taranmamış kızlar
dolunuyor gerdanının kuytusunda
sana arka ceplerinden çıkardıkları
gizli taraklar hediye ediyorlar
kucağından bir kedi mırıltısını asıyorsun kulaklarına
memleketini türkçenin bağırsaklarında sakladığın yerde
şimdi bir vapurla kadıköye..
münir nurettin plağı temizleyen bir dükkana girip memleketini sır gibi saklamak vardı
bir kulağa
ellerin bir şeyler düşünür gibi tüter

bazı vakitlerde
dilinde yatarsın hafsaların sancılarını

a harfine dönersin şarkında yarı çocuk
zaman kimyon kokulu ellerinde öksürüyor

Aykut Saka

Bak Bu Islık Var ya

bak bu ıslık var ya,
boğacak bizi endâmından
ya da sessizliğe gömeceğiz dumanı
kuru bir rüzgâr yıpratıcak şehri
ve geceyi yollukla kapatacağız

ne me lâzım bilet parası
ismi sandallarda yazılı
ıslak sokak lambasının altında bir sıra
yine aynı isim kazılı
bir halkın ayak sesi gelirken
ateşin yandığı bir yerlerde
bir çocuk ıslığında bağı açık
süt kokulu şehirlerde

bir tepe başında yiten umut
kıyıya vuran yağmur sesi
bir dalgıç sakinliği
ıssız arı kovanlarında
hiç kullanılmayan bir pusula
hiç çıkılamayan yolculuk ve göç
silüetinle sıvanmış sularda gök

renği ıslıktan bir bulut
yağmurdan birkaç nota
neşeden bir izdüşüm nükseder dudaklarına
boğar bizi endâmından
gömer dumanı sessizliğe
yıpratır şehri kuru bir rüzgâr
biri bizden bahsederse

ıhlamur senin yaşın
sandallarda yazılı adın
benimki biz düşümde
biri bizden bahsederse.

Aykut Saka

Bakışlarımın Florasında Yeşeren Yalnızlığın

mesâi saatlerinde hatırladığın rüyalar düşüyor senaryoma
kantinlerde sonsuzca uzayan öğle yemeklerinde
bir kere bulaştıysa sevinç takvimine ellerinden
yine güneşe bakan yüzünden dönecektir
balıklar denizlere

devri dâim edecektir bir anlık keder hatırla
seni diri tutan anlar hep olacaktır günlüğünde
bak yine mevsimler karışacaktır uzaktan
uzak ülkelerde içilen kahvelerin buharından
sorulacaktır karla kaplı yakamozlar

elinden bir ayaz düşecektir dağların gerdanına
zamansızlık bir kum zerresi olup geçmişe mola verecektir
yazlar bir kış molasından ibâret ısınacaktır

senaryoma falsız kirpiklerde aksak yürümler çıkıyor
bir isimdeki harfi gizliyor hudutlarımdaki takvimler
sen gizliyorsun adımlarını, kulaçlarında
zaman kalmıyor ellerinle çizilen fotoğraflarda
tebessümün camgöbeklerinde
sabahların mağrur çığalarında

uçurumdan sarkan bir şehirdir ki ben plakasını unutturum
bir tarihtir düştüğüm şimdi salt derman sokaklarına
gözüme ilişen her yeri üç kere turlarım
hesabı sorulmaz
görüş ufuklarına yeni anılar bırakırım
yaşanılasi mekanlarla

bir mesâi saatinde zihnine düşen rüyayı sınıırım
uykusuzluğumda
kitap ayracım olur düşlerin
ayırırım gerçeği
buzdolabına bir kere de fazlalıklar yazılır
eksik olan bakışlar
tamamlanır gözbebeklerinde
insanlığın kolektif gözleri çevriliyken
üstüme başıma ;
ben bakışlarımın florasında yalnızlığını yeşertirim...

Aykut Saka

Bir Gölgeye mi Hazırlanıyor Ağaçların

bir yağmura mı çıkarıyorsun mendilini
neden sıcacık, yunmuş ve ütülü, cebinde
yahut her damlada deniz tutuyor seni
çırılçıplak sağanaklara bu yüzden bakmıyorsun

bir gölgeye mi hazırlanıyor ağaçların
neden çimenlerin tatlı telaşlı,
yahut her damlada deniz tutuyor seni
toprak tutuyor bilirim
mendilinde yağmur kokuyor
şemsiyesiz güvertelerde.

bilirim, çoktandır toplamamışsın bavullarını,
gözün arkada kalmamış, çok zamandır
gurbet gibi bakmamışsın, ormanıma, kuşbakışı,
gölgende ışımamış güneşlerin buğusu..

oysa iç çekişlerinden belli oluyor
bakışlarında henüz yosun kokusu
çoktandır aramızdaki
uçurumları okşamışsın
birikmiş nefeslerimizin serinliğinde.
toprak vermişsin suya,
cep aynandan, yansımayan,
tek bir okyanus kalmamış

neyse gel, bavuluna bir yaz gününden
çeşitli gölgeler tikiştirip.
yaslandığın ağaçlardan
çarşılardan, günlerinden bir düzine,
çocukluğundan son bir gölge
bul bana, kuru bir öğleden sonra
ve kumlarda dans eden
deniz köpüklerini getir, ıslak gözlerinde

hşşşşş.. inanır mısın,
her damlada beni deniz tutuyor
bakamıyorum çırılçıplak sağanaklara..
seni de toprak tutuyor, bilirim
bilirim, güneşler tutuluyor her gölgende,
şehirlerim sele hazırlanırken
türkülerinde kuruyor bataklıklar.

Aykut Saka

Bir Karşı Uzay ve İnsanın Öykündüğü Tanrılara Duası

göz çukurlarımdaki göktaşındandır sokaklarda bu tenhâlık
eşantiyon aydınlıklar ağar yüzümden, yeryüzüne
soluğum, tüylerimden hazin bir ülkü taşır,
dalgalanır derimin altında güvelenen çavlanlar

kalabalıkların uğultusuyla
bestelediğim ölgün şarkılar
bir bir çalınıyor ölümlerin repertuvarlarında
saçlarım rüzgârlarda tınlayan alto teli
soprano kadınların kulaklarında tiz nevâ

-asırlarca kar yağsın kadehlerime-
tenimden bir ışıltıyı nöbet beklesin güneşler
helyodorlar tuzla buz dağılsın, ellerimde
sana yakın olan ücrâ köşelerime sinsin galaksiler

ey aymaz
karanlıklarda parlayan gece !
gölgemi şekillendiremez ucuzlayan biyografim
şah damarım yırtılırcasına bağıyorum göklere..
kara karıncaların uğultusunda sönümleniyor nefeslerim

arılar, karadeliklere bal sırlıyor benim göğümde..
göğsümde ter bırakılmış çöllerin çitirtisi..
topuğumda süpernova,
karşı uzay yağmurları
yüzümden eşantiyon aydınlıklar ağar, yeryüzüne..

her duamda
morluklarımdan fişkırان yıldızların şavkı
nöbette kalır alnımda parıldayan sabahlara
nöbette kalır ağızımdaki seslere bütün kulaklar
nöbette kalır yüzyıllarca akan bir ırmağa

Aykut Saka

Bir Kısa Fotoğrafa Sığamamıştık Anneanne

Yokluğunla görünen bir boşlukta çektiriyorum
Fotoğrafımı
Rüzgârın saçlarını enstrüman gibi çaldığı bir akşamda
Ve çaldığı, çaldığı
Ve tüm ellerimizle dinlediğimiz
Sesi bir kuşun camdan kalbini çınlatıp
Orkestraya dönüşen bir fotoğrafta...
Yüzü
Birtakım saatleri
Masaya bırakırcasına
Bir fotoğrafta

Sessizlikteki anlaşmaları tasarlıyorum bir aynada
Ben molasız çektiremem bir fotoğrafı
Ve konuşamam molasız,
-ellerim tütünsüz sarılıklarda-

(Birden
Güntutulması gibi
Aniden
Göklerden bir nilüfer açtı yere
Çok uzun şiirler yazıldı
Yoktan yere
Vardan olma bir elmanın kirazı taklidiyle)

Çekildikten yıllar sonra kurtlanmış
Fotoğraflarda
Bana 'bir' gün uyduruldu gözlerimi açmam için
Geceme yıldızlar tikiştirildi
Dülger bir babanın yaptığı gökyüzünde

Bir fotoğrafı anı'lamak gibiydi
Topuklarından yapılma bir çene hizasında
Bataklık hayâlleri kurmak
Çamura kavuşmak
Toprağı olmayan bir gezegende

Yalnızlığı koca lunaparkta oynayan kardeşsiz çocuklar gibiydi
Toprak ve sudan yapardı karıncalara atlarını
O çocuk büyürdü biraz
Ve sen varken bir avuç protestocu olurdu
Yetmezdi ellerin avuçlarına
Binlerce öpüş molekülü olurdu
Sakaların kuyruğunda

Bir de tebessümü kuzeye bakan bir fotoğrafta
Kalakalmıştın saatlerce gülerek
Bir ışık yılının bahar mevsiminde
Vişne çürüğü kazaklar örüyordu anneannem
Onunla bir kısa fotoğrafa sığamamıştık

Kendi neşelerim vardı

Kendi neşemin tarlasında rençperdim
Bir şâir gelirdi arka bahçelerime
Bakar bakar bakardı
Gül dönerdi avucunda*
Gülmek istemezse de anlardım

Yaza pencere aralayan kış çiçeği
Günüme doğan bebektim
Karanlığa göçen bir güneş
Yakamozundan yakalanan bir gece
Sen ise büyürdün
Büyürdün
Ve yakamozu denizlere taşırdın
Yerçekimsiz ayaklarınla
Dünyanın bütün güneylerini
Doğuya kımıldatan bir pozda
Manzaralar hesaplanırdı uzun uzun
Nedendir ? şimdi
Ellerinle uyumsuz
Sivri köşeli bir kareyim fotoğraflarda

Göğü olmayan gezegenlerde ektim
Birtakım çiçekler
Ve göğü olmayan gezegenlerde rençperdi
Ellerim göğüslerine
Hakkında güzel sohbetler edilen bir kuşun
Güzelleşmesi kadardı çocukluğun
Uzun ve martılarla..
Uzun ve kanatlarla..

-Rüyâlarından vazgeçmek pahasına
Yürüyorum göğüslerindeki uykuya-
Senin evreni kaplayan bir uykun vardı
Ve o uykuda olmalı
Bir zaman yolcusu değiştirmiş
sevdiğimiz şarkıların notalarını
Günbatımlarının yüzü sana doğru çevrilmiş
Son bir gayret !

(Sen yıldızlarla taramak için saçlarını
Bir lodosa savurduğunda
Bir peygamber kadınsılaşırdı ve eksilirdi hitâbelerden)

Yine de ;
Olgunlaşmış fotoğrafların kurtlandığı bir mevsimdi
Ve konsollarda unutulmuş bir tebessümün sarardığı
Kırılan bardakların ve kalabalıkların
Uzun bir yankısıydı seninle bir fotoğraf

Aykut Saka

Bölse Geceye Bir Aydınliğı

Tanklar aydınlığı bölse geceye
bir yaz ölümü dinginleştirse
kalmışsa birkaç damla sağanak
çiçek stigmalarında..

bölse geceye bir aydınlığı
alacakaranlık bulaşsa akşama
ceylan boynuzunda saklı hüzün,
"azapsız kabirler sığınağı"nda;

bak :
bu yaz ölümü dinginleştirmeli
yağmuru bölüştürmeli mevsimlere
çiçek gözlerinde saklanan
orgazm meyveleri yemeli

reçellerinde konservesiz kahvaltılarının
suskun örtülerinde başlar sağanak
tam o vakit bir zeytin ağacı düşünürsün,
susamlarında mâvi açık göğün

iliklerinden reçel yapışkanlığını
bulaştır, kabrimin azâbına
bir tankın namlusunda, gömülü
rayları bölen aydınlıkta...

Aykut Saka

Chloe

iç şunu chloe'm bak ne kadar da iyi olacaksın
gözlerin kadar iri bakıyor gözyaşların bugünlerde
dudaklarının ayazında titriyor gamzelerin
yanaklarında mırıltılı öpüşlerim yıkanıyor

bak chloe'm güneş ışıklarını tutabiliyorum ellerimde
hatta sayabiliyorum perdelerin kenarından
yakamozları ceplerime toplayıp geceleri
hârelerde yaban bulutlarından iksirler hazırlıyorum

ama yine de
azalıyor gün geçtikçe ikmâlümüz
gün geçtikçe kalemlerimiz sığmıyor çekmeceye
zaman bile çarpıklaşıyor merdivenler gibi diz boyu
okumadığımız kitapların dahi kenarları bükülüyor

ama bak chloe'm...
bakışlarından vibriyonlar esinliyor manzaramı
renge metropol meydanlarını değiştiriyor ormanlarla
ve ben en çok
bakışlarının florasında seviyorum yalnızlığı
ürkek bakışlarının namlusunda
yeşeren o florayı

ışılıtlı kapılarınla açılırdın yenigüne
eteklerinden serpilirdi deniz köpükleri
şimdi tükeniyor renkler akciğerlerinde chloe'm
susuz boyuyorum eski ormanlarına kentleri
içme iki yudumdan fazla su, ne olur...
büyütme göğüs kafesindeki çiçekleri
en çok bakışlarının florasında gücendim yağmurlara
bırak isli kalsın yanaklarında
öpüşlerim chloe..

Aykut Saka

Çocukluk Kovuşturmaları

aynı çocukluğa uçuyoruz farklı balonlarda
yüzündeki tebessümün ilk çizgisinde aklanıp
kaçan anılarda yakalıyoruz fotoğrafların dününü
tanrının tuzak gündeğumlarına karşı gelip
bir gerçeğe soyunuyoruz yüzümüzü

birden anımsıyoruz dünyayı
çanlar ezanlar susuyor göklerde
birden günbatımlarını yakalıyoruz suçüstü

suçüstü hatırlayışlarda dağlıyor güneşler göğü
uçmuyor ince esintilerde
çocukluğa doğmanın sancıları
ince esintiler ki tenhâları unutuşumuz
mevsim katıyor akşamlara..
geliyor aklımızı..

ölen çocuklardan kalma giysiler saklamış
tanrılar kaçışmakta..

kendimle bir çocukluğum kovuşturuyorum bahçelerde
izini sürüyorum ilk anımsayışların
ilk unutuşunu tanrının sabâ'ları
kahvaltılıkları ve tüm anıları

masalsız annelerin dudaklarında söküyoruz
alfabesini o sabahların..
o sabahlar ki gündeğümü tuzakları
ışıyor perdemin ardında pusuda
kulplu rüyâlar mıntıkası

bir çocukluğa uçuyoruz farklı balonlarda
tebessümün ilk çizgisinde aklanıp
seninle bir gerçeğe soyunuyoruz yüzümüzü
aynı çocukluğa doğuyoruz farklı kahırlarda

Aykut Saka

Destanışığı / G Durağı

onca dalgaların boğumunda bir ıslak kuş tüyü
tutun da kanat yap yzemezsen de uarız
umutlan dalgaların şafağında, Seyranbağında
sokağın yaprak verdiği yerde, bir başkent kurarız

boğumunda dalgalar sürüklerken kanadımı
yine de kolay değil bir limanı düşlemek,
kızgın bir güneş altı g ederken, şark'ını
tüylü sıcak gövdeni paslı sulara değdirmek,

nce yüzme öğrenen bir kuşum ankarayla düşünen
bindim sürüngen bir uçağın kuyruktakımına
gece de yıldız ışığı ekirgelerden yansıyan
herhangi bir karanlık bu kanatlarımda karakarınca

az da olsa masal anlat anne az da olsa..
ağzındaki baklalardan bir topya kurgulardım
ve korkardım geceleri her saba makamında
bir kıyamet öncesinde almetti duygularım

kaç boğum oldu bir liman dşlemeyeli, mesuldür
kaç kulaç attım havada sürüklerken kanadımı
bu herhangi yıldız gecede adını ezberlemediğim
g durağında bekliyorken kuyruktakımı hep mezlim

yani g durağında bekliyorken, dinlendiren kitapları
şamandıra babacığım kuytu bahçelerde kızıl oyuncak
her sabah goethenin uyandığı.. ve terli kalktığı yatakları
pencereyi a da vursun odaya destanışığı salıncak

Aykut Saka

Dil Kısaltması

Her konuştuğumda göz çukurlarıma
Üç dört kişilik kir birikiyor
Beni kekeme sesler yutuyor
Hantal dudağımdan

Parmak izlerimdeki oluklara
Nüfuz ediyor kavgalar
Küçük küçük geceler sınıyor
Göz göz olan varyantıma

Birtakım susamış
Kelimeler kavırıyor sesimi
Rüzgâr "karadelik güzlerine"ne yamanıyor

Baykuş kanadı esintilerine
İnanmıyor hiçbir kadın
İkna edemiyorum hiçbir mevsimi
Siyahlığa

Tabut yerine beşik taşınan
O gösterişli omuzlardan
Sarkıyor karabulutlar

Kir düşüyor göğü kuduz böcekleriyle kaplı
Gezegende
Bayraklara

Aykut Saka

Elvedâ Elvudi

elvedâ elvudi
bizi boğan bir ıslıktı
ilk öpüşlerden bir günlüktü tutulan
gümüş bir sprej, ağızlarında ıslaktı
köpek yemişim'lerden bir tat
dumansız sevgilinin ağızında
.....

nefesimden ilk sigara

elvedâ elvudi
17 yaşından bir günlüğe kazındı adım
bir semboldüm, adının yanında
gerçeğinin yokluğunu gizleyen
onun adını gizleyen adımdı,
sana adımlarımdı
sersemce uyuşan kangren kalan
tutulmasıydı yüreğimin

elvedâ elvudi
beyaza çalan yapraklarda mürekkepti fotokopi
ıtırşâhiler diktim yaz geceleri
ılık ağaç diplerine şebboylar..
hüngür kuşları şakıyor
bu gece ilk kez sabah oluyor
duvarlarımda denizler uğulduyor
sessiz dönüyor plaklar,

şuh ve.. elveda elvudi
bu akşam
son kez bir öğle vakti oldu..
bu akşam son kez güneş boyumuzu kısalttı
son kez sekiz çizdi gölgemiz el ele...

son kez adım bir günlüğe kazındı
17 yaşından, östrojenden
ifrazdan sayfalar
sabah esnemeleri
bak buradayım geldim..
kışıklarda tortuydum temizlenip geldim..

elvedâ elvudi
bir semboldüm baudrillard teorisinden
bir şeylerin yokluğunu gizleyen
ya da yerine koyduğun, bir adın
günlerin köpüğünden

bir şarkıydı duke ellington
boris viandan bir roman
ilk öpüşlerden, östrojenden
sersemce uyuşan kangren kalan
yürek tutulmasıydı, bir günlüktü kararın

elvedâ elvudi

Aykut Saka

Ferah 3 Bilemedin 4 Adım ve Yalnız Geçenler

topal bir nehrin figüran buğusu alnımdan
sel buharlaştı, alevler akmakta ellerime
dilimde kulaklarımın sağırlaştığı bir lîsan yeniği
konuşamıyorum yutkundüğüm zehri kanımca
ek mezarlar kazılı taşra kumsallarından
türkçeyi unutan bir şehre yüzüyorum,
kâbusumda...
kulaçlarımı bileylediğim ellerimle yarıyorum
damarları çoktan kayıp kanı

bu gece tüm yutkunuşlarımı saymaya karar veriyorum
kaç kez silkeliyorum cıgaranın külünü
yalnız geçecek..
gezegenleri görmezden gelerek yürüyorum dünyâya
jüpitere göre konumladığım sandalyeye doğru..
çetin bir sekansı dikizliyor figüran gözlerimde
göçmen bebek
yalnız geçecek..
eski karabüyülerin tınısıyla sesi kamaşmış
annemin kahrı eşliğinde
titrek bir yıldıza kayıyor ayaklarım
yakamozsuz..

ferah 3-4 adım
gecenin kumu çıtırdıyor ayaklarımda
bak bu akşam da erken bir uyku çöktü
göç duraklarına
sırrımı biliyor mektuplarım gibi
kanatları pârizyen hevesli baykuşlarım

ferah 3 bilemedin 4 adım...
gece 3 bilemedin 4 saat
eski gazete manşeti ilişiyor gözüme
yumruk attığım bir suratın sâhibi
öznesel devrimler yapmış
sert vurmuştum
yalnız geçecek..
yıl 3 bilemedin 4 öncesi
mevsim yaz
hergele ! diyorum işte böyle akıllanacaksın
tüm yumruk attığım sıfatları bürüyecek
kravat ceket
kadınların gözlerinden gürültüler kalkacak
yalnız geçecek...

kulaklarımın unuttuğu bir lîsan dolanıyor dilime
saplanıyor damarlarını unutan kan
alnımdan topal bir nehrin figüran buğusu damlıyor
sularını kana kana içtiğimin farkında olarak
unutuyorum uçurumdan düşerken sayıkladığım bir
vecîzeyi
feshediyorum yutkundüğüm zehri kanımca

yürüyorum dünyâya
gezegenleri görmezden gelerek

Aykut Saka

Galatimeşhur Bir Beste

her çocukluğumda
eksik cümlelerimi tamamlardı biyografin
yazılırdı kirpiklerinle budanmış bakışlarıma

ne zaman bir çoraklığa yumsam gözümü
adın çıkardı galatimeşhura
bütün bitki örtüleri arasında

kaç kumrunun kalbiydi gözkapaklarında seğiren ?
çocukluğun durup duruken
neden kanlı bir mezara palazlandı

ne zaman öpsem dudağının ukdesinden
uzun bir öyküyü soyunurdu
kanbel otu gamzelerin

ne zaman yeltensem kemanlara ?
parmaklarım...
sarışnlığında yontulurdu tütünlerin

sonra birden
düştüğün bir çocukluğu patlattı dizlerin
mayınların dilinden konuştu bütün çiçekler

gecelerce bir yarayı çocukluğuna soyup durdun
dilinde türedi aceleyle tohumlanmış sözcükler
yıllanmıştı bir şiirsizlik genzinde kupkuru.

hudutlar gibi açıldı zihnimde
adının göçebe harfleri
gözkapaklarımda
kumrular seğirdi aniden

kirpiklerinle yontuldu helyodor bakışlarım
ve adının mırıltısında
duruladım bütün bir coğrafyayı

birden gamzelerinde vatanlaştı dudaklarım..
eksiltili ibadet çağrılarını
yarıda kesti hikâyen

yoksaydı ferhundefal fincanlarını kahveler..
yoksaydı çocukluktan kalma bir suskunluğu
biyografinle tamamlanıp süslenen bu cümleler..

Aykut Saka

Galatimeshur Bir Beste II

saklanılan bir limanı andırır dudaklarda her ukde
gizil rakamların büyüdüğü sır veren kitaplarda
dile gelmemiş bakışların dahil olduğu ciltler dolusu
hiç yorulmayan kulaklarında karıncaların uğultusu

kozmetik aşklardan bir buğu hüzün
yüzünde artakalan karaların silsilesi
rüzgâra günah kılınan öpücüklerin
doğurdu bir anneden duhul

o elleri üç noktalı tut virgülünden bırakma !
tüm zamirler üzerinde başlıyorsa tahakkümümün
kokum burnundan süzülen bir iççekiş ; saçı kesik
yatakların ağdalı afektif tanımlarında..

kaldığın kitap satırlarını hatırlatıyorsa bir yağmur
kalmışsa bir ırmak denizlerinden sapaklı
işte o vakit bir ışıltıyı nöbet bekleyecektir tenin
gözlerin bir rengi bağışlayacaktır ; mağrur !

ahh bilmez misiniz ?
gizil reçetelerde yazar ıslak bir öpüş..
sarkar dudaklardan
tıbbın esinlendiği tüm tanımlarda

acelelerden,
kaygılardan
gizil rakamların birer üçer büyüdüğü
notalardan..
parmaklarımın sarışınlığında yontulan
tütünlerden
ve dahi tüm zamirlerden
sakladım kürtaj kaçağı kurtuluşun bir hüznünü

söyle şimdi yağmur hangi kitabında çoğalıyor
hangi şehirde büyümeye devam ediyor gölgen

Aykut Saka

Gece Gündüz Hakkında I

dumanların nihan yalnızlığına gömülü,
lâ-zamanların çelikten gerdanında,
teorik bir büyüü çatlatıyor gözlerin

iklimsiz manzaramın ardında doğuyor aksin
otellerimin pencerelerini sana açıyorum
köprü tırabzanlarını parlatıyorum gece ışığına

gölgeleri eritiyorsun aydınlığında
gün ortasında çıplak göğü dağılıyorsun
bir mevsim katıyorsun gündüze, güpegündüz.

okullarımın zilini sana çalıyorum sabahları
tâtilere dahi seni yazıyorum müfredâta
irrasyonel bilimlerimin buzulları çözülüyor.

şehirlerimin gecesinde yıldıztozu güpegündüz !
sihirler uçuşuyor gün ortasında, bulutlarında..
kuytularına saraylarımdan
gecekondular bölüyorum.

Aykut Saka

Gövdemin Gündönümlü Sonsuzluğu

bulutlar kaplasa da örtemiyor, bu dumanlı yalnızlığı
şarkılar söylüyorum tozlu yastıklarda fısıltıyla.
kundaklarımı kaybediyorum, ucu aylarca sarkan oyalı...
terlemekte şimdi dudığım' beşigimin buğusunda

bebek rüyalarımda emdiğim annelerin kahrını'..

larvalı pupalı masalarda suçsuzluğum öbek gibi,
yapışıyor tarihi silik takvimlerden bir aynaya
bir arı salkımı buluyorum bulutların kulağına
ve gözlerinin rengini yeti'lerimde unuttuğunda

aralık hâtıramdan doğuyor, bu perforajlı eylülüm.

artık günbatımlarına yokluğun imitasyonca renk
.....vermekte
.....hatâli yerçekimlerinde boğmakta düşlerimi
.....sevdâ kuşucumu bir şehir ve parçalanmakta
.....sokaklara ;
saraylarımdan kuytularına gecekondular böldüğüm..

.....ve öldüğüm çok katmanlı düşüşlerin,
.....rotasında karabulutlar..
.....kaplasa da örtemez yedi katman yalnızlığı
serpuş adları yetişemez beşiklerimin buğusuna
dalgalar geçemez küllerimin hızını

sen yine bir yangın ertesine yaz tenimin sıcağını
toprağın en kuytu yerinde sakla, usulca
elbet bir gölge bulur bana güneş
uzar gider sonsuzluğa boylu boyunca...

Aykut Saka

Gratia

gözlerin bir bakış açısını vuruyor yüzüme
buz gibi kesin, yürekli hazlarla saklı
önyargılardan soyut, övgülerle
gözlerimdeki bir açığa yerleşiyor tebessümün
parmak uçlarımda bir yetinin içgüdüğü büyüyor.

ve kirpiklerimiz uzuyor yakın gelecekte
gıdıklanıyor heyecanlı sağır bakışlarımız
bugün birbirimize oranlanıyoruz
odalarımıza, gün ışıklarına, objektif odaklarına
tanrı olabilecek kadar neşelenemesek de
her kederde susuyoruz uzak bir ölümü.

Aykut Saka

Gün Pıhtısı

ölü gecenin çığlıklarını boğdum
yavru kedilerin mırıltısıyla
şimşeği iki yakamda çakılı karabulutlardan,
eşantiyon sabah...
kırık alyuvarlarıma tiryâki yarasarlar gizledim
aynaların mezarlığına gömdüm
serçe parmağımda kalbi seğiren yılları

göğsümde bir parça hançerin gölgeli yüzü
kan çanağı sesin bir çırpıda susuyor
bir çırpıda değişiyordu kentle orman
taşrayla başkent, derviş ile zikir,
şâir ile kalem
parçalanmış ellerimi topluyorum yerden...
incecik yontulmuş parmaklarına kenetliyorum

zaman pıhtılaşıyor gözlerimde
içinden iniltiyle fişkirmek isteyen
günlere inat
büyük haydutların öldüğü günler
sarkıyor akreplerin zehrinden
ve isyankar itirazlara meyilli tüm oldubittiler

uzattığım güllerin gölgeleri pıhtılanıyor ellerimde
ağzımda bir heyelan tadı dilimde katranlı yollar
kedi mırıltılarında boğduğum ölü gece çığlıkları
gel artık ricatsız sabah; uykularımda bul beni
günlere bulaş şimdi; del pıhtısını düşlerimin
yıprat fişkırırcasına ferah bir rüzgârın dudaklarıyla
şehirleri, gökdelenleri, taşraları, köyleri..

Aykut Saka

Gün Pıhtısı II

uykun yoksa sabah var
ricat yok ; gün pıhtısı ;
aç gözlerini
akşam yoksa gözkapakların yok
gün pıhtısı ;
bak yüzüme

istersen devâm edelim
yakamozsuz geceyi.. gel !
çitkırıldım
hırsızların
cebine saldığımız
akrep ışıltılarında

iğreti hücrelerimiz çoğalsın
dakikliğin mağrur kayıplarında

bir çırayı tutuşturalım istersen
sen ısın ;
yaz gelsin uykulara..

gecesiz

gün pıhtısı ;
nefesin
mevsimler değiştirir
yanaklarıma değen
ikiz rüzgârla

gün pıhtısı ; ağırdan al ömrümü
her şey yaşanıyorsa !
durdur sokakları

bak zorba sesler duyuyorum ortalıkta
sineklerin dahi çıkaramadığı

gün pıhtısı ; lümpen elleri kes diğerinden
geleceğe taşı bir alkışlık hayatları
uzunca yuhalanan bir düşünceye parçala
bedensiz..
yüzümde sis ; gün pıhtısı ; düş uğrusu

gözümün uğrusu !
günlerin ışığını böl
şu boşluğa bakan pencereleri parçala !
manzaran katliam
neferlerinin ayak seslerinden bir theme
bir dem ; gün pıhtısı
bak yüzüme
kalmasın tek karanlık odam

Aykut Saka

Günyüzün

şimdi yağmur ertesine boyuyorum renkleri
mevsim kırıntıları bulaşıyor karanlığa
güneşin bazı metotlarına inanıyorum
henüz kanatlanmış kumrularla

uçurumdan akarken kentlerim, sırayla
hudutlar kalkıyor bakışlarından
mağaralardan zihnime ağın
bir vecizeyi çağırıyor günyüzün

kentlerin kuşattığı bir göçe
günah kılıyorum adını !

güneşin bazı metotlarına inanıyorum hâlâ
örneğin sabah gölgenle yıkıyor günyüzü
içiyor titrek bir buğudan
enlemleri ısınıyor kumsallarda

her nasılsa pusulanı hiç sormuyorum

kentimin kuşattığı
rüzgâra tâyin ediyorum adını

uğulduyor kapılarım ürkek
güncemin sayfaları uçuşuyor, ışıltılarla

bir lodosta buğzediyorum uçurumlara
karanlığa bulaşan mevsim kırıntılarını
ayıklıyorum güneşlerden
saçlarını taradığın
birtakım yıldızlardan

pusulamı hiç sorma

kentinin kuşattığı bir rüzgâra göç etti,
bir günce sayfasını öpmekte adım
kapılar uğuldamakta ürkek
koynunda yatmakta dolunayın

sen şimdi bir yağmur ertesine yaz tenimin buğusunu
ve güneşin bazı metotlarını hatırla umutla
çal gölgemden çocukluğu
apansız büyüdüğüm gecelere ört
usulca

Aykut Saka

Hasret ! x2 ve İlgili Metodlar

dumanların nihan yalnızlığı diyorum
rüzgâr kuleleri ile gece..
tevâzumda işkence santralleri.
bazı kavuşma metodları keşfederim x2
sınırında kalan umudun
diğeri boş bir özlemin boşuna mündemiçtir..

gökkuşağından bulut rengi seçiyorum
gizemli ayın bin yıllarına
yerçekimsiz takvim gibi büyüyor günler, asılı duvarlarında şatoların,
merdivensiz kuşlarında
iççekimli zaman yolculuğu ; ölü olduğun azaplara

dumanların gizemli yalnızlığı diyorum
ellerinde büyüyor bir sihrin içgüdüğü
zamansız ve mekansızlığın çelikten gerdanında
kalan bir tortudur bu kara büyüler medyumu kayıp
hasret ! x2 bir kavuşma metodu ; işi bilene..
rüzgâr kuleleri ile gece
tevâzumda işkence santralleri
bir çevreci ağıdıdır tüm ıtırşâhiler, yalınayak

imitasyon bir renkte öldü gün
sensizliğin gölsüz ufuklarında
bazı kavuşma metodları keşfederim
hasret ! x4 ; işi bilenin yolunu kesen..
hasret sınırındadır umudun
dumanların gizemli sessizliği diyorum
tevâzumda işkence santralleri ve
çevreci ağıtları,
rüzgâr kuleleri ile nihan x2

adımların taşıyor yakamoza
denize, yerçekimsiz takvimlerin
köpüklerinden

Aykut Saka

Hayâlimin Kudreti

zihnim dar düşer sana
cümbüş bir dumansın ,
ufkunda hayâlimin..

zihnim dar düşer sana
elinde fiyonklu şekerlerin..
gücündesin hayâlimin..

zihnim dar düşer sana
fantazmaların raddesinde
nihânsın iki kanatlı.

Aykut Saka

Hayâti Önemi Olmayan Hayat

gel ! hatâlı yerçekimlerinde yürüyelim el ele..
yanlış çiçeklerin kokusunu kaydedelim videolara.
şarkımız, sonsuzca eksik notaların
tortularında hırıldasın
öksürükler bölsün tutkulu tekliflerimizi.
hep beklediğimiz düşe gidince
uyuyakalalım birdenbire
günbatımlarını kaçıralım..

kezâ mutlu edememe hakkını az görme
içkin beni saran bakışlarına !
keza tütün içme hakkım saklıdır
parmaklarımın bitlisten sarılığına..

mütercim bestesi şarkılar okuyalım
haftasonu şairlerine öykünelim.
doktorların marangozluğa soyunuşuna ;
kalp cerrahının bir tahta kaşık yapamayışına
gülelim..
yüreğinin öykülerinde
ayağımızın taşa takıldığı yerde
birden öpüşlerimizi çıkaralım cepten
bir akşam orada konaklayalım meselâ
dilkızları yazsın hikâyemizi İngilizce aruzla..

mekânların sonsuz sayıda eksiklikleri
ve her ânın dayanılmaz hatâlarıyla
bu mikro evrenin kesişen engellerini,
savana ütopyaları pınarlarında
kirli yıkayalım

şu an burada ikmâlinden kalan bu şiirle,
sarsılmaz gölgemin eski eğreti vücutlarını tıkıyorum
bavulumun en sır tutan yerine..
sana geliyorum biletlerimin hırçın dakikliğiyle

Aykut Saka

Hiç Uğramadığın Yalnızlığın

yalnızlığından geliyorum hiç uğramadığın parklarından
dönmedolaplar ışıldıyor gece esintilerinde
ya sen unutmak istedin o şehirlerini ya da unutturdular
beni tanımadığın yalnızlığından geliyorum

yalnızlığından geliyorum hiç uğramadığın kıyılarından
henüz yazmadığın şiirlerini besteliyor, dalgalar
bir keman kendi sesiyle çoğalıyorken şarkılarında
sen bedbin çığırtkanlara kulak kabartıyorsun..

yalnızlığından geliyorum hiç uğramadığın yanımdan
ellerimi hiç tutmadığın yalnızlığından,
avizeleri nefes alan, çekmecelerine güneş doğan
evlerinden geliyorum, telaşlı perdelerinden

yalnızlığından geliyorum hiç uğramadığın mutfaklarından
zarif bir kadın mumları hazırlıyor tezgâhta
ben ışıkları söndürüyorum..
bir yıl daha ekliyoruz yaşanılacak olanlara

iğne oyalı maşa örtüsüne krema bulaşıyor
hâreli yalnızlığın yanıma çok yakışıyor.

yalnızlığından geliyorum hiç uğramadığın yanımdan

Aykut Saka

Kanlı Yangınlar

suyu dudaklarına götürüşündeki kritik kozmik karar
o kararla başlayan birkaç gece..
veyahut yarım kalan susayışın
gizli rüyâların meleğim
gizli ağlarına rüyâların
gizli operasyonlar düzenlenen
uykuların,
çakalların,
hattâ çağlayanın
bir kaynak suyunun başında damlalar topluyorken
şimdi gülüşlerinin kıyısında
vaktim daralıyor bir de

bir de :

günahsızlık bir onursuzluk gibi yükseliyor sokağımda !
huzuru kanlı yangınlardan kaçırıyor bazı çocuklar
frengi riski taşıyan bir aşkı gözlüyorum son bakışla.
son bakışında bir risk taşıyorum usulca

vedâsız coğrafyalara oluyor ne oluyorsa
sokulgan köşebaşlarında
serseriler ceketlerimden sual ediyor
mazbutlar kazanıyor diyor biri
dünyânın öbür ucunda
dev tankerleri ve vanaları açmak istiyormuş gibi
bakıyor yüzüme tüm okyanuslarda

onursuzluk gibi sokuluyor
hâlâ bir ucu kundakta kalan ellerim ;
günâhına
gidip kendime en ucuz manzarayı ısmarlıyorum
bir kavgada yırtılmışçasına buruyorum yüzümü
kalan ellerimi çiziyorum pürtelaş kefenlere

biraz sâkin kalmalıyım bu altgeçitte
örneğin
suyu dudaklarına götürüşündeki
kritik kozmik kararı düşünmeliyim
o kararla başlayan birkaç geceyi
bu geceyi
veyahut yarım kalan susayışını,
gizli rüyâlarını ve
kulaç izlerini aramalıyım kaybolan çöllerde
kazanırken dünyânın bir yerinde,
akrepli haydutlar diyor biri
paçalarım biraz daha çamur bulaştırmalıyım
odun çiçekleri dikmeliyim
meselâ tam da bu sokağa

.....

gövdem boz bir yengecin sırtını sıvazlayan bulutla kaplı
rüyâlarımı görürken uyuduğum için suçluyum
yüzüm gözenekleniyor bir meteor yağmurunda
eklemleri ısınıyor her boylamda âlemlerin

şimdi gökyüzüne ressamı kadar memurum
nalburı kadar milenyuma bağlı
kişnemeler duyuluyor takvim fallarımda
bahar kokmayan dükkânlar çarşılarla eğleşiyor
gecebekçilerine adres soruyorum kendi sokağımda

yüzüm bir kırmızıda intihar deneyimlerine mihlanıyor
ellerim tüm berrak tanımlarda özümşenmiş
renkleri sevdiren bir tırabzan ışıyor ay parıltısında
renkleri severek ölmek duruyor seninle akşamlarda

alyuvarlarımdaki yarasalar tâyin ediyor pusulamı
geceye uzanıyor kundaktan sarkan ellerim
cesurca savruluyorum sokağın umdelerine
kırmızıdan mürekkep bir intihara çalıyor gözlerim

sisin, bulutun büzüştüğü günün sonundayız bebeğim
gölgesiyle uçan sakaların kuyruğunda
ve kaldırımlarda
karıncaların parladığı gecelerde...
ceketlerimizi soran serserilerden geçmişiz
gülüşen insanlarmışız, şu ya da bu şekilde
ve kadınlarla azalmışız
bir buluta gizlemişiz gözlerimizi
son tonu bizmişiz gibi doğmaların.

suyu dudaklarına götürüşünde ağaran yıldızlar gibi
gece salgılarını bırakmış gibi yastıklarımıza
yazlardan çalınmış şeftâli kokularıyla gelmişim
sibernetik şehirlerine
alaşımli saçların, ıslak ışıkların
çakımın ucundaki hürriyetin kanattığı etlerle
sokağın başladığı yerde bir başkent kurmuşum
nehirleri sel olmak için akan sularda
keskinleştirmişim kulaçlarımı

göç için duraklar hazırlamışım
kuş kanatlarından serpiyen
yakamozlardan
bir de naftalin kokuları eşliğinde görülebilen

gel gidelim diyordun :

bu şehrin tüm ambulansları kâtillerle dolu
tüm doktorlar da rüşvetleriyle ilgileniyor
polis otoları kaçıyor ilk hırsızın namlusunda
itfaiye hortumları benzin soluyor
sıcak aşların ocağından çıkan bir yangında

bir ıslak kuş tüyü buluyorum onca dalgaların boğumunda
tutunup kanat yapıyorum yüzemessem de elbet uçarım
uzun zaman oldu bir liman düşlemeyeli bu sokakta
uzun zamandır kuşlar öykünmüyor balıklara

Aykut Saka

Kasistler Zor. Dağlar Ben ve Akıntı

Mazbut bir ilâhiyi alıyor ellerine
ateş can evine yürüyor geceleri
korkusu mızrağın ucunda tütüyor kalple
elleriyle düşünüyor titreyen suları
su ! artık sen dur akma dupduru
giryende kargaların gözlerinden huşuyla
topal nehirlerin uçurum yataklarında
damarlarıma karışıyor yağmurun çamurları
bir tozu büyütüyor karnında böcekler
lekeler çıkmaya işliyor kokulara
su. Artık durul ellerimdeki toprakta
su artık derman ol kanlı dudaklarıma

hadi arabistanlar yıkayalım akıntılarla
fransayı rene bulayalım

kasistler zor
sonsuz nohutlar düşerken ceplerimden
çamurların arasından şekerli balonlar topluyor çocuklar
kasistler ağrı artığı kasistler sancı
kasistler raydan çıkarıyor, tüm oldubittileri
ateş can evine yuvarlanıyor geceleri
işaret parmağı düşünüyor titreyen bir kızı
bulamıyor bir ses girdiği odaların yankısında
bu gece ölüyor dalgalar denizlerde
gelmiyor bir el batıdan ne doğudan
çıkıyor dolunay en sevdiği manzarada
kasistler ağrı
kasistler zor
sonsuz nohutlar düşüyor ceplerimden
sonsuz pirinç taşları karışıyor tatlı sulara

öldüğünün bilincinde olarak yıkanıyor dünyâya
tüm sevdiklerine yıkanıyor
tüm sevdikleri yıkamış gibi onun ellerini
hiç kirlenmeyesine ölüyor bir denizde
hiç deniz olmayasıya akıyor kan
kalbi bir kasistle yeniden atıyor
çamurlu kelimeler seçiyor geleceğe

Aykut Saka

Kobalt Rengi Ağular

karanfil gölgeleri kundaklandı bu gece
elimizde güneşe isyan eden küller
paçamızda ukdelerden bir çamur
her sokakta ceketlerimizi eskiyen
bukle bukle
kravatlarımız ıslak utançlardan buruşuk

bakışlarımız kara geceye kalkışmakta
kış titreten karlar şavkıyor tenimizde
elimizde karanfil gölgeleri
ve hırsız ukdeler çınıyor
artniyetlerin sağır kulaklarında
mevsimlere cüret eden bir sen varsın
bir de kokumuz

üç dört adımda bir silah bırakıyoruz
tekinsiz bataklık melekleriyle
önümüzde çamurların külü
devrik göklerde geceye meyilli bulutlar
ve kalabalık
çıkageliyorsun kuş seslerinde
bozkırlara vuruyor dalgaların etekleri
daha demin kobalt renkli ağulara denk düşen su
birkaç damla şerefe değgin yağmur
uzadıkça uzayan boğazlarda
kırık dolap kapaklarıyla kilitlenen iklimlerden
sarkıyor dallar
mektuplarımdan bir eski dil
çekmecemden hışırtılı gramer

uykulu gözlerinde gecenin milenyumu tütüyor
gölgen çatallanıyor nefesimde
ses boğumlarında bir bataklık asılı
ukdelerle çamurlaşan bir dudaktan
kanlı zemine çakılıyor aykuşakları
elimde güneşe isyan eden küller yanıyor
mezarıma kalabalıkla savrulan küller

ve bu gece kundaklandı karanfil gölgeleri
her adımda ucuzladı ceketler
avevlendi yaldızlı kravatlarımız
gölgeler çatal çatal titriyorken
kirpikler uzuyorken
gündelik kızların gözlerinde
terli alınımızda dölleniyor büyük utançlar

Aykut Saka

Kolektif Yalnızlık ve Bataklık Melekleri

Nihâyet

O sığ yaz gecesi bulutlarından kurtulduk

Nihâyet

Arsız ölüm hıçkırığına tutulan kumrular
saldırdı

Karakeçilerin ölürken düşünö kurduğu otlar toplandı, çalılar yakıldı sevgiliye

Kim olduğum sanrılarda mündemiç

Ben ağzında şekerbalonları şişiren hırsız

Ben süreğ avında intihar eden avcı

Bıyıklarımnda eski ülkülerin

çamurdan sancısı

ve zifos yaralarımna merhem

Ben yanaklarımnda bataklık melekleri

Kolektif yalnızlığı ovuyorum toprakla

Koştukça evren kanatlanıyor

İntihar yüzüklerinde

En sığ yaz gecesi bulutlarında melekler

Kazaklarımnda bolca kare

Evlere batırılmış kalın tığ

ve kiralık kokan örgüler

Yüreğimnde urlar

Gün uğrularına benzeyen

Kedi kuyruğuyla ıslığını boğuyor ötede şeytan

Yamaçlara ağır gelen şelaleden kentlerde

Hayâletler uğunuyor

Sen soyunuyorsun

Sen soyunurken diniyor obur yarımküre

Obur savaşlar evrensel bitiyor

Koşuyorum vatkalı gömlekleri severek

Tüm evlerin sinekli mutfaklarını

Yasadışı düşünüyorum

Tüm evlerin fayanslarında sızıyorum sabahları

Kolektif yalnızlığın ve mitinglerin en ıssız yerinde

İntihar karşıtlığında silahlanıyorum

Tüm pasaklı çeperele karşı, sivilcelerle uğunarak

Eski ülküler, çamurlar, uçuböcekleri

Yüzüme taflan çizdiği akarsular giyinerek

Aykut Saka

Kumkurdu Uçurumları

Aramızdaki uçurumları okşuyor çok zamanlar
nefeslerimizin serinliğinde birikiyor derinliği
okyanustur cep aynasına yansıyan, bu damlalar
bakışlarını bürüyor, bir büyüün ilkelliği

ilm-i muammadır şimdi bir terkedişin öğle vakti
kuyruğunda gösterişli mağrurluk çığaları
bebek gözlerini ovuşturur, iklimsiz elleriyle
ilk insanın verimidir, tarlalarda çoraklığı

bir saat kaldığı yerden devam eder tohumları
vakitsiz görülen, kumkurdu düşündeyim
topraksız bir mezar, bu uçurumun boğumları
haritasız gezegenden kovulduğum gecedeyim

birazdan bir gölgeye buyur eder beni güneş
bir ağacın yangın yerinde sabah sabah saklanırım
bakışlarının bedelini öder, isimsiz bir renk
şehirlerinin kuşbakışında ışıklarınla aklanırım

Aykut Saka

Kuşbakışı / Köşe başında

..yani metropoller bekliyorken
yüreğimdeki raylara
şehrin tümü değildir silüetin,
bir sokağa yerleştim
kuşbakışı, köşe başında

seni ilk gördüğüm trene
hangi limandan bindin ?

o sabah saçlarımı taradım
kırık içbükey bir aynada
göçe küsmüştü içimdeki gurbet
bu kentte bir durak eksikti
ve eksikti
seninle
yeniden kurulacak bir ülke

arkaik bir ülküydü merdiven tırmanışın
arkeolojik kazılarla bulundu öykümüz
anadoluda

yerçekimsiz başka alemlerde şimdi
çıkıyorum indiğin merdivenden
ayrılığın sokaklarına

doğduğum günün
açık adreslerini verdim uzaya
çoktan gelmeliydin
büyüdüğüm sokağın tarihini verdim adına
komşuların yaş sesleri arasında
bir sokağa doğup yerleşmeliydim

ilk kez doğduğum an taşındım başka kente
başladı elde kalan son öykümüz
tüm varyantların tüketildiği yerde
arkaik bir ülkeydi ülkümüz

ben metropoller bekliyordum
yüreğimdeki raylara
taşra ağızıyla verilirken
hep para üstleri, biletlerin

indiğin merdivenden çıkıyorum şimdi
içbükey ayrılığın sokaklarına

bir meydanda terkediliş
kuşbakışı yayılır kente
bir sokakta terkediliş
ulaşır tüm meydanlara

kuşbakışı kavuşurduk seninle
gözlerinden çıkıp önce yola

aşıp sarp merdivenleri, gerekirse dağları
o vakit kurtarırdım
içimden Turgut uyarı

seni ilk gördüğüm limana
hangi rotadan gelmiştin
indiğın merdivenden izliyorum şimdi
ayrılığın çarpık raylarını

Aykut Saka

Memleketinden Uzakta Doğmak

mevsim : ellerine yürüyen uzak köylerin otuz yıllık gecesi
geçen sene..
kuşbakışı kanatlarından bir uçurum damlası
ay kızılığını bileyiyor sana akan ağaçlar
vaktinde uzamıyor güneşin ışıkları
gövdemi saran entelijansiya
bosporusların ortası
güzel bir güfteden silinmiş
bir yankıyı giyiniyor kulaklarına
sesim her salonda gür çıkıyor sabahsız
hangi vecizede kaldı aklım hatırlat
böyle durgun, yalpalı, notasız
ve istemsizce bitiyor yalnızlıklar
bunu da hatırlat
günsüz, mevsimsiz, gözkapaksız
bir uykuyu yürüyor gece kirpiklerine
damarda aktığı gibi dupduru kan
dupduru kan ürüyor yarasalar
kanıma sığmıyorum silahsız..

gözlerin güzel bir karar mıydı
ellerinden arta kalan
yoksa hangi manzarada kararmaya yeltendi
bedelini ödettiğin geceyi hızla öldürdü gökyüzü
şimdi eksik olan nakaratların oturuyor rüzgâra
evler her sabah pencerelerde bitiyor
pencereler bitiyor her sokak başında
mevsim ellerine yürüyen ve gözkapaklarını
çürüten gece
memleketinden uzakta doğan bir çocuğun sancısı
otuz yıl
geçen sene

Aykut Saka

Molalı Zaman Yolculuğu

Eski günleri kirleyen büyük zifos,
zaman yolcusu molalarda.
tünel dolu zihnimin raylarında
bir müfredat evriliyor
hıncahınç yapışıyor ertesiz bir Cuma,
takvimlere salâsıyla
yanlış bir günde kendimle tanışıyorum.
dakikalar görmezden gelirken yılları,
aşağılarken ayları
garip bir akşamda tutuyorum bileklerimi
aynı bulduğum gece gibi,
dünyanın en güzel oyuncak gökyüzünü
gözden çıkardığında şimdi

kuşak farkı değil yalnızca,
kuiper kuşağımız farklı evrenlerden
bebeğim... dedim !
doğmadığıN yıllara, telkinlerde buldum
dikte ettim, emir verdim.
bak ulan dedim çocukluğuMa.

bozuldu zaman yolcusunun
makinesinin tiz nevâsı.
şimdi yazıdan önce kalemi keşfetmeli,
okumayı baştan öğrenmeliyim

ayrılırken süresiz başka kelimeler bulsak
ben dönünce söylesek
.....nüanslı parlak

puffffffffx8

paramparça bir ada var kornealarımda...
.....gel pangea kuralım
.....bir kuramı çürütüyor her nefesinde
.....kuantumsal uzamın
daha var zaman. x 4
Tâmirde bineğimin zaman kabloları.
29 yıldır.x 1

hem olsun iskenderi tanıdım soslu olanı,
İzmirli köfteler yedim..
aykuşağı diye bir şey olduğunu öğrendim
bir kitaptan ; şahit olamasam da..
İskandiñavya refahlığındaki
vakurluğu taşıdım ;
post-apocalyptic dönemlere.
Hatta seni tanıdım yol üstü..

şimdi sümere gitmeliyim bebeğim
yazılacak bir sürü
kanlı etli yemek tarifi tabletleri var.

birkaç Sümersel beyanname,
bildiri, kanun vesair..

gelirken değiştirmemi istediğin
bir şey var mı..

gelirsem

hipotezi büyütmeye kuralım bir okulu,
sarnıcında yapılsın dersler
ay şiir teorisi !

evet ! bütün güzel sözler Türkçeden çıkmıştır..öğretelim.. bütün güzel şiirler
,savunalım, niye ki, bu topraklardan..

,jakobence, savunalım- ne var
neden çekiniyorsun ! bakışından
estetik kelimelerağdığın

.....eski zaman anneannelerinin....
sözlü kültür aktarımı...

.....temeldir deneyselliğine..
yakışmaz mı...

.....beni anladığını biliyorum.

birazdan bir yolculuğa çıkıyorum

.....biyonik şehirlere
üstelik

.....sigarayı da bıraktım işime gelir ! x8

biliyorsun artık..inanmasan da
(anlıyorsun)

zaman yolcusuyum molalarda,
1920lerin bir kasımında

sevdiğim şarkılardan playlist yapmıştım
kıyâmet gününe ; alâmet gibi şarkılardı,

tüm radyoları satmıştık antikacıya
gary moore yufka yürekli bir kurşun sıkardı,

aşkı zihne ağdıran

necmi rıza, still got the blues'dan
tiz hüseyniye en kestirme yolu.

eski günleri kirleyen zifos lekesi
ve ayağımın çamuruyla geliyorum
biyomühendislik şehirlerine...

deney kokan sodyum klörürsüz kafelerine..
.....geliyorum.....eski şiirler okumaya.

Aykut Saka

Olman Gereken Yerler Var

hangi ölçüyle uzamış kirpiklerin
bakışlarının bedelini hangi renk öder
sesindeki yorgunluğu mu dinlenir dudakların

yahut... ellerin bir çift cebe üşümüş
gözlerin : çenendeki avcunla uyumlu

bilemem, bilemem...
henüz tanımadım düşlerindeki korkuyu
bakmadım ki gözlerindeki uçuruma
bir gece gördüm, silüetini ay ışığında
bekledim gölgeni...

yalnız böyle uzaktan gördüğümle yazdım sana
ilk mektubumu, her geçen trene binip yazdım
hiç kaçırmadım dolmuşları yol üstü
ilk ve son uçaklardan farklı vapurlara atladım

umulduğun otobüslere aldım biletleri
umut beslediğin okullara kaydoldum hep
korktuğum sokaklardan bile geçtim
umdelerinle savruldu itine kopuğuna

en sevdiğin durakları ben boyadım, tırnaklarına
sana kollektif bir övgünün irinlerini patlattım..

Aykut Saka

Otoyol Kenarlarında Farkedilenler

pârizyen dudağını öptüm kauçuk heveslerin..
Tutkuyla geliştirdi, memelerindeki kan hücreleri,
damarlarında geziniyor bakışlarına yansıyan
alyuvarların..
bakışların
öldürüyor yüzümdeki etcil melonomları..

yol kenarına attığın heveslerine asılı
doğum günü süslerinden ulaştım,
adındaki zarif peltekliğe..
defaatle ezberlenen yüksek planların
.....hesapsız dil sürtçmesinde
.....duydum protez kederlerini

tanrısal algoritmaların sana söylemem için
önerdiği sürtçmüş kelimeleri bütünlettim
.....ankarada, kitapçıda
son bir anlatım satın aldım, dipte kalan bozuklukla
işlevsel zıtlıklarını buldum, cep yakan nüansların..

lehimlendi kumbara içi, dolu dipnotlarım
yaramaz oyuncaklı çocukların sıkışıp duran fermuarlarında.. ilmek ilmek saydığım...

ulusal bir geometri diliyle
sonsuz sayıda açığı bakışlıyorum yüzüne
güneş saatlerine uyan vakitlerde

ve..

gölgemizi ulusal tasarlıyorum bir akşamüzeri için
bol su içip saçlarımı salıyorum rüzgâra
zinde kalıyorum, evrensel kaybediyorum kilolarımı makarnasız..

geçiyorum otoyol kenarına attığın heveslerinden
tüm isyanıyla uzayıp giden raylarımla...
camarosuz harvest'siz ...
.....son sürât biletlerimle.
son sürât evrenselliğiyle..

Aykut Saka

Perforajlı Coğrafya

düştür bu uçurum hovardalığı
hileli yalar topuklarımı rüzgâr
alnımın orman evresi kirpiklerimde başlar

güzeldir kirpiklerim
bakışlarını budar uzunluğu ve gıdıklanır
sancıyan sesime yaltaklanır şarkılar

benim dilimde bir bit yeniğı var
ellerim afro lisanlardan tercüme
parmaklarım protez kederlere figüran

bu sabah bir piyango tâlihlisi tembelliğinde
uyandım. uykumu yadırgıyorum. zenginken
uyumam ben. ben zenginken severim herkesi
paradan

kurnaz mıdır benim kederim yoz mudur nemi
paçalarımın doğduğum günün ibadeti damlar
aslında doğmak değildi benimkisi

ilk annemden kaçtım dokuz ayda
başka annelerin memelerinden sağdım
zehri
ve lânetle serinledi dudaklarım
ve sevgi gerdan sarnıçlarında
birikti hüznümün tıptısı ile

ütopyaya ve ideolojiye ihanetti seni sevişlerim
ortadoğudaydım beş duyuma bir de halkı ekledim

Aykut Saka

Rakamların Gölgesi

Birden rakamların artakalan
gölgesini sezinliyorum
bir yüksük ışmasıyla,
tortularında zihnin

zemin kayarken ,
tekrarlanan bir ayazda
sonra, bir beyaz ezberlenen
numaralarda

iç çekişler hasret diyarından
alınan, oluklu bir nefestir
tüm berrak tanımlarda

bak bir öğle vakti güceniıyor
endâmına, ağaç dibinde
bütün karaltılara süreğen akşamlara

gölgeni çekiyor gözeneklerine
bir kumsalda ayışığı,
enlemleri ısınıyor

Aykut Saka

Rasyonel Sanrılar

göçmen göçmen bakar çocuk gözlerin hâlâ
kollektif gurbet bir ses verir yerliliğime.
yalnız sanrılarda rasyonel, o gözünün hezeyanı
yani gözlerinin tüm hezeyanı
yüksük ışması ve tenin voltajı

kuru bir yük gemisi taşıyor içime o denizin dibinden
simandaki feromon evrimi uçmaya zorluyor
aerodinamik bilmeden hep kulaç atılıyor
övgü senin endamındır, ifratsa galata göğünden,
yani kulene çıkabilen
sana yakından bakabilen

herkes hezârfen

nükteden bir oyuncak yaptım
çocuk gözlerine sundum al
kisveden bir esâtir işte, rüyalarında giyin dur
denizin orman evresinde gülüşlerin çalışkur

gel ki kütüphaneler kurulsun rafları kurtçuklu
dolmuşlar kurabiye koksun
mahalle aralarındaysa un
ve akordeon, yufka yürek bir kurşun
gel ki mantarlar kuzu göbeği,
mora çalsın, yahut eflatun
tüm tombul kadınlar,
tüm tombul kadınlar, senden konuşsun.

Aykut Saka

Rengindense Gözlerin

kuru bir yük gemisi taşıdı mı içinden hiç
dalgalar taşıdı mı şehir uğultularını yosunlara
ilhâmını dip kumlarına balıklarla gömdün mü
güvertesinde bir kuzgun kaç sefer geri döndü

birden etrafıca baktın mı sulara
yerçekimsiz dalgalarda köpükleri kabaran
tam bir ayyılı, bu vakitlerde bizi saran
sele kapılmıştı bir şehir, bir damla ıslanmadan
ilhâm aldığı sularda balıklar dibe vurdu mu hiç

hapsolan bir ahtapot gibi davrandın mı suya
kolların çaresiz rüyalarında, gözlerinde mil
parmaksız eldivenler gibi kavrayamadığım
kavrayamadığım şehirsiz gökyüzlerini
ve uzak deniz kahvelerini bir güngelimi

ellerin sular gibi çekilmekte ıslatmadan bu şehri
gözlerin etrafıca sulamakta çiğler gibi bu şehri
sesin bataklıklar kurutmakta iklimleri bozmadan
gölgen heyelan gibi çoğalır yollarımı tıkamadan

gözlerinden yeğdir bakışların, gözkapaklarıyla
şehirle götürüp yeniden uzar tırnakların,
ve kahr gibi çekilir, incitmeden şu denizi
bu gece başka kulaklarda kirletme sesini

sessizce gizliden bir fay kırılır ya
gözlerin kısık, ılık ıslak yutkunduğunda
tebessümle çekilmekte ellerin şehirden,
ellerin : karşı kıyılara balıklar taşımakta

temiz aynalardan ve renginden yeğdir gözlerin
gözkapakların da dâhildir bakışlarına..
bakışlarına, bileklerin ve dudakların da
bakışlarına, şimdi uzayan tırnakların da..

rakamsız bembeyaz bir saattir vaktimiz
sayısız dakikalar akrebin soğuk kalbinde
dakikalar ki etrafıca çekilmekte
bizi günbegün, gözbegöz yaşlandırmadan

saatler ki etrafıca kaplamakta
bomboş gezegenin adasız denizlerini
tüm anlarıyla sâniyeler kupkuru
henüz güneşle anlaşmadan,
yıl olmadan, ömrümüzden `yılmadan

Aykut Saka

Reverans Gratia

koyuver Şimdi perdeni rüzgâra çal
unut tüm Őiirlerini nemli gözlerinle
uzanma mesâfesinde olsun bakışlarım
bırak gözümü güzelliğinden sakınma

ellerini ben yıkayayım beyaz teraneli
hüznün sızıntı mağmasında
unufak olsun sana sunduğum parmaklarımda
helyodorlar

ahh öyle mahzun bir cıvıltıyı besteler ki
nemli mırıltılarla dudakların
gözlerinden kırık bir bakış, taflan kokusu avuçlarında...
furgonlarımı unuttuğum tren seslerinde
dudaklarının ışıltısında doğar yeni Őarkım

bakışların bir geceye karışır
bir mevsimi katar önüne ricatsız
ey sevgili fâniliğim ayrıktır senden
söyle... gözlerinden mi ölür bir kadın ?

ardına katman Őart değıl bir ömrü hoyratça
kaçamak ukdelerin yakalamaya çalışırken seni
geçmişini bırakır mıydın benimle bir sokakta
ölür müydün bensiz mezarlarda yalnız
"yalnız ağaçlar gibi"
hiç olmayacak bir yöne uzar mıydı dalların ?

ahh sevgili fâniliğim ayrıktır senden..
söyle gözlerinden mi ölür bir kadın ?
uzanma mesâfesinde olsun bakışlarım
bırak gözümü sakınma güzelliğinden..

Aykut Saka

Rüyâlı Zaman Yolculuğu Molası

Terkediş repliklerine bulaşan hapsirik silsilesi kadar trajik bir alerji taklidi, bu baharın simüle ayları..

her hapsiriği bölen cümleyi hatırlayıp
bir yastıkta usul usul, kendi kulağına fısıldayamadığını
anladığında başlar yalnızlık ; tüm berrak tanımlarda ;
varsa öfkeli olduğun yarım asırlık ölü doğum hezeyanların...

kürtaj kaçağı aralıktan doğar protez eylül(!) hatıram !
ah benim bu perforajlı hatıram...
bir zaman yolculuğu organayzırında unutulmuş tanrının
kişilik problemi kadar insandı yaşanan

çamurlar içinde arınmaların asilliği kaplıyor
tenekeden kadehlerini ayrıca, suçluyorum öfkeni.

sen ustasın şemsiz limanlarda dolaşmanın
hiç deniz tutmamış ılık kıyılarında...
ben susuzken
şehir gürültüsünden ağdığım uğultuların arasında
fısıltılı şarkılarınla temizledim bedenimi
her damlada deniz tutar beni..demiştin ya..

(demiştin ya geçmişin gizinde
akşamına yine burada öğleye doğru kantinde
bir bakmışsın sabah sevgilim..
daha sabaha çok var
pat pat pat pat 2016 bir kaza refüjde)

offffff.... n+1
her kavgamda gölgelerim ölüyor gibi
gölgelerimi unutmuş gibiyim zamansızlığın
dağlarca biriken takvim çöplüklerinde
(geri dönüşümlü)

böyle oluyorum bir zaman yolcuğu molasının güngözü rüyasında
uyunmaz ki ulan bu endemik çoraklıkta
kaybedermiş,
öksürürken dahi teslim olamayan uğultulara
gürültülerden ayırdığım fısıltılı şarkılarınla teslim oldum
süresiz geceye,
çorak bir endemik coğrafyaya sarktım uçurumlarca
tel gibi çelik örümcek ağlarından fırladım arı kuşlarını kurtarıp
ellerimi kedi mırıltısıyla yıkadım debelendiğim çamurda

daha iki hafta önce kobalt rengi ağılardan,
kendi zehriyle fermente içkiler yaptım
meyvesizlik mevsimlerinden ağdım şimdiki baharlara

şehir gürültülerinden duyarım fısıltılı şarkılarını,
toplu taşıma uğultularına teslim olmazdı

bildiğin dillerin varyantları,
ve öksürüklerin..
somut yalnızlığın fısıltısıyla konuştum kulağıma
.....bu gece, öksürüklerin....
durup dururken fenalaşan bir sohbeti
sessizliğe gömüp buduyorsun
ve başlıyorsun 17 yaşınla

hşşşşş...
"halbuki korkulacak hiçbir şey yoktu ortalıkta"

Aykut Saka

Serâzat Günlerden Sonra

Eylülsüz biterdi tüm ağustos sıcakları
Kuşların kürtaj kaçağı gözlerin yeşil yamaçlarda
Tırnakların fuşya rengi yaprak kılığında yazları
Andromedalar kamaştıran, demirden kirpiklerin vardı

Ellerin çözülmüş pembe büyülerin gerdanında
Kara kefenlere sargılıydı dik başlı yaraların
Morluklarından fişkırıyordu gece
Ve akşamsefâları
Dağları süpürürdün, ağaçları silerdin,
Rüzgârla yıkardın yağmurları

Ve koyuldu kanın alyuvarlarından bir intiharla
Umutların serâzatından içtiğin sular bulandı
Çerçöp dehlizinde bilirdin nasıldır sağanak
Kuduz böceği yürümesi nedir bilirdin
Derinin altlarında

Dağlarda bildiriler yeşerirdi biz kazanınca
Baştan ayağa alevlerinde
Tortop üryandı bedenlerimiz
Tüm sevdâ bulutlarıdır göz çukurlarımız hizasında
Yürüyen gölgeler biriktirir
Çiğliklerden, ellerimiz

Dağların lehçelerini denizlere bozardı bir fırtına
Çiçek hamalları türerdi bir şehirde her sokakta
Gelip geçtiğimiz serüvenlerin kokuları
Mezarlara düşmeden
Ayışığı soğurdu, bütün ekmeklerin tadıyla

Son gidişimdi oraya
Şimdilerde perdelerim çavlanlara dönüşmüş
Biz olmayacağız menekşe gözlüm
Hem yamaçlarda hem kuzeyde
Hem Ankara'da

Meymenetli günyüzü karlarından önce ay
Gece onunla sönmünecek
Bir soğukluk tütecek tüm ekmeklerde
Güneşin bambaşka serüvenlerini başlatacak
Bir karanlık

Ellerim tutmamış pembe büyülere nispeten
Sokulacak sargılı yerlerimden
Kapkara kefenlere

Eylülsüz bitecek tüm ağustos sıcakları
Güneşin bambaşka serüvenleri başlayacak
Ayışığında soğuyacak ekmeklerin tadı
Bakışların sabah güneşi sarılığında kuruyacak

Gölgen derinin altına işlerken dokusunu
Heyelanları kaldıracağım yollarından
Yerden topladığım ellerimle getireceğim sana
Göz çukurlarımda biriken bulutların kokusunu.

Aykut Saka

Serâzat Günlerden Sonra II

Son gidişimdi oraya
Şimdilerde perdelerim çavlanlarda sıırılsıklam
Biz olmayacağız menekşe gözlüm
Hem yamaçlarda, hem kuzeyde
Hem Ankara'da..
Meymenetli gün yüzü karlarından önce
Ay
gece onunla sönmülenecek
Bir soğukluk tütecek tüm ekmeklerde..
Güneşin bambaşka serüvenlerini başlatacak
Bir karanlık
Biz olmayacağız menekşe gözlüm
Hem yamaçlarda, hem Ankara'da
Hem kuzeyde

Son gidişimdi oraya
Bir mâcerâ başlatan kitaptı Werther
Ağaçlar her zamanki tepelerde uzuyordu
Dolunay duruyordu :
-Sevgilim Salgar-
2015'di... Ellerim Ankara'daydı falandı.
Eylülsüz biterdi tüm ağustos sıcakları

Gözlerim yeşil yamaçlarda
Kuşların kürtaj kaçağı
Ve andromeda manzaralıydı kuzey..

Tırnakları...:
Fuşya rengi yaprak kılığında yazları..
Kırpiklerinden bir kız..
Yamaçların gerdanında rüzgâr fısıldıyordu şiiri
Ona
Gece oluyordu
-Sevgilim Salgar-
-Sesini duyamıyorum atının-
-Werther ezberlemeye kalkıştığım bir kitaptı-
2015'di Ellerim Ankara'daydı, falandı..
bak bu iyi giyimlerimle, ellerimle* şiirler ezberlemiştim
Serazat umut, umutsa kurtuluştta boşluktaıdı..

Balkondan inip anneanneme şiir okuyacaktım
Ellerimle
Atlansoy...
Ahh anneanne**..
-Sesini duyamıyorum sevgilimin-
Oysa göz kırpan ya da seslenen kız
Hem yamaçlarda, hem Ankara'da
Hem kuzeyde..

Bir bildiri çınlıyordu dağlarda
Umut gibi ellerin gibi Salgar ve atlar gibi

Gece olmuştu
Hem yamaçlarda, hem Ankara'da
Hem kuzeyde
Üşüyüp duruyorduk Kuğulu'da

Son gidişimiz olacaktı oraya
Soğuk şimdilerde sokağımızda
Menekşe gözlüm
Ekmekler ayışığında soğuyunca

Bakışlarında yeşermeyecek bir çiçek
Dağların lehçeleri denizlere karışınca
Gelip geçen tüm serüvenlerin kokuları
soğuyup mezarlara düşecek

Perdelerimiz yağmurda sıırılsıklam
Uçuşacak. açık camlardan..
Biz olmayacağız menekşe gözlüm
Güneşin başka bir serüveni başlayacak
Odukların külünden anlayacağız
Reçeller kurduğunda,
Harcanmış saatler ellerimize ağınca
Bir ülke sınırı gibi kalkacak vedâlar
Yürürlükten
Gelip geçen tüm serüvenlerin kokuları
soğuyup mezarlara düşecek

Aykut Saka

Sevi(I)melere Dâir

aslında
her sevilen kadın korkarmış biraz
mâruz kaldığı mübalağadan
kuş bakışı çıkmaz sokaklardan

hele ki kazâra, yol üstü
işe giderken yahut
sevilirken başka ellerde..!

sevildiyse aceleyle...

sen yine de :

körü olduğun rengi ışıyabildiysen korkma !
öznelerin çoğaldıysa ayaküstü, sohbetlerde
kirpiklerin çapaklandıysa,

ve ben yine de

ruhunun kokusunu aldıysam korkma
zili kuşlar gibi çaldıysam giryende !
ellerin kapı koluna içgüdüsel yöneldiyse
korkma !

aslında
tüm sevgiler de güvercin yüreğinde kalmalı
ve gerektiğinde kanatların yalnız
yüzmeyi de öğrenmeli soğuk sellerde,
uzatmalı fâniliği "ölümlerden"

elmanın da vardır iyisi kötüsü
sevmenin de..

Aykut Saka

Sevi(I)melere Dâir Ahkâmlar II

cebimden bir iki neden kırıntısı düşürüyorum
gururlu akreplerim uçuyor gökdelenlerine, kazâra
iyi ki görmüyorsun..

“neden” beni sevmelisini sunmuyorum sana
şiiirlerimi kargalarla yazıyorum giryende
çabam seni severken neden bulmaktan korkmak..

bâhusus,
kazâra da olsa düşürme cebinden birkaç sebep kırıntısı
hep diri tut akreplerini
görmezden gelirim, güzelliklerini dahi

kabul et bir ağaç değilsin sarmaşıkların saracağı
hayirseverliğine övgü hırsızlarını sakın ola arama
kurnaz sırnaşıkların korkaklığıyla yapışıklar pür tenine
her hatanda daha da sıkarlar bedenini dallarıyla

bense ruhunun kokusunu duyumsarken derinlerde x2

ne kuşku uyandırır gözlerim nezdinde, ne de korku
biliyorum.. çünkü senin de derin uçurumlarında çağlayan,
şelâlelerin var yeraltı ırmakların var..kırk tilki dolanıyor
görünmeden, şehirlerinde.. kırkı da derin meselelerle ilgili düşünmekte..

göğsümdeki sevgi şarapnelleri ciğerlerime dış biler
kırık alyuvarlarımın membaında tiryakidir yarasalar
postacı baykuşlarımın keyfini beklemek zorundayım..

(bir esneme sesi)

öznelerim çoğalıyor yine bu gece
göreceli bir yumruk sıkıyorum evrenin canavarına
sıcak bir ahtapot sarıyor göğsümü
serinliyor denizlerim
serinliyor kaderim

korkuyorum seni severken bir neden bulurum diye..
şiiirlerimi kargalarla yazıyorum giryende.
kabul et bir ağaç değilsin sarmaşıkların saracağı
beni sevmen için sana hiçbir neden sunmuyorum..

kendimle sonsuza kadar gurur duymak yerine

seni sevmek istiyorum..

Aykut Saka

Sislere Uğrak Bir Gezegen

sislere uğrak yerindeyim kasabanın
evler perdelerle uçuşmakta
kuş kanatlarıyla anılan renkler yok
ya da kaybolmuş bir zaman yolcusu
kelebeğin ayaklarında

soğuk gölgeler çakıl taşlarında
gazete harflerine bir manşet düşüyor
denizlere uzak sislerden
bir görünüp bir kayboluyor gemi

tutulmuş eski ellerin sesi uzaklarda
dalgalarla çoğalıyor
bir zamanlar uğrak
şimdi ıssız bir sahilden
bir zamanlar kelebek,
şimdi sis bulutu olan bir düşünceye akıyorum
bir zamanlar
bir kasaba olan bir yerden

yolcudan gölgeler
gölgeler sisle kaplı
eski uğrak bir gökyüzünde
bir görünüp bir kayboluyor gemi
bir hıçkırığın ad verdiği renklerle
ete kemiğe bürünüyor
bir hayaletin son saatlerinde sahil
soğumuş mabetler ve
küflü orağı tanrının
heykellerde sisler çınlıyor çakıl sesleriyle
bir görünüp bir kayboluyor heyelanlarda
gökyüzü

boz yengecin sırtını sıvazlayarak bir bulut
geçiyor gövdemizden
donuk parlıyor renklerini unutan gezegen
eski bir maviye kan vere vere ölen bir kasabada
vanaları açık unutulmuş tankerler homurduyor
ve işkencelerin bittiği yerde
soğutulmuş toprak kokuyor tütünler

sislere uğrak yerindeyim milenyumun
bir çağ bir çağı omuzlamış bağalarla geçiyor
azalmakta gezegenin son tütünleri
soğuk mezarlarda geçersiz kılınıyor
spinozalar etikalar
dürbünler
dülgerler

Aykut Saka

Sismik Bulut

nerenden öpersem şarap akar içinden
kuşların gagaladığı tâze meyvesin, sulu
saatler harcanmış, odunlar yakılmış
reçel sonuç, içine serpilmiş afsunun çiçekleri.
ulvî bir lütûfuz şimdi mistik düşler içindeyiz
içten kırıp kavanozunu, ılık ıslak coşar güleriz
ıslanıyoruz yüzmekten derinlere doğru
buzullara kor gibi düşüyorsun, eriyor
bahar sularına kapılan şehirlerimiz şimdi.
sâyende herkes yüzme öğreniyor.
kötüler boğuluyor daha soyunmadan
bedeninin derinliklerinde
nabzımı duyuyorsun içimde beş bin davulla..
saatler her ileri geri vurduğunda
vâroluş kudretin arttıkça artıyor..
biyolojik olarak seversen bebeğim
afektif olarak öpersin bedenimi.

yeni evrenler yaratıyoruz her nabızda,
karışıp içine kayıtsız kalıyoruz, gizli dünyâlara
sonsuz bir sismik bulutuz her yerin en üstü,
artık her şeye yeteneğimiz geliyor.
her yeteneğimizi kullanıyoruz,
her temasta..

şimdi dünyanın bütün enstrümanlarını çalabiliriz sevgilim..
biz en güçlü oluyoruz,
öyle ki vârolma gereği bile duymuyoruz.
her şeyi yapabiliriz artık, yeni coğrafyalar
yeni harfler, belki acı çekmeyen simülatif varlıklar
fakat biz n'apıyoruz ?
denizlerimizde üflemeli çalgılar çalıyoruz kayıtsızlıkla

Aykut Saka

Sonraki Bir Yazgının Korkulu Belirsizliği

bitmeyen geceyle hırsızlaşıyor umudum
oysa ki bitmeyen gündüz yozlaşıyor...
sepetime sonsuzca tohumlar koydum
sonsuz bir sabâhın arifesinde,
sonsuz bir bahçedir ekilmeyi bekleyen
biten bir kaderin belirsizliğinde,
köpüren

ebedîyen belirsiz bir kaderin arifesinde
gözyaşlarının konuştuğu bir linguistik
her an yeni senaryolar kuantumî çöllerde
irrasyonel düşlerimde son ders istatistik

ve son dersin rehâvetli tahta sıraları
tevhîd-i tadrîsat kaçıştı korkularımdan
yas seslerinin çınladığı geceler, duvarlarımda
sabah olunca kurtaran pembe tebeşir tozları

ve sabah mavi önlükle kurtulurdum
kara büyülerden
en güzel yanıysa geç ve kör gecenin
tavanda danseden soba alevi,
seslerinde nefesler
çıtırtısı odunların
ve ıslak rüyalara köprüler

fayanslarında beton soğukluğu
pencereden bir yarım ay, soğuk
kalın örgü kazaklar ve içindeki fanila
bir sevinç kor gibi düşer yüreğindeki raylara
başlar kronik bir yangın sonsuzca devam eder

sonsuz kadar süren bir yazgının korkulu belirsizliği
kaplıyor içimi dirayetsiz, kırılğan bir karayel
yakalığımı her ilikleyişimde kaderimden âzâde
ilk okulun son sabâhı
boyunbağısız dönemlerde

Aykut Saka

Şimdi #wish You Were Here#

2018 beyoğlu sahaflar..
hüzün büyükşehirlerimde bir fitiğın hazzı
ile ağırdı midyecilerimde
mâsumiyetle marjinalleşirdi
tabelalar, renkli sağanıklarda

pınar kür bir cinâyet romanı
not düşülen 2004 mürekkebiyle
yazmıştı çorlu ajandalarına
sâbık kalem,
hemşehri aşklar ! kilitli defterler ve..
..... `to do` listeleriyle..

buzdolabı üstü bir vesika
bloknotta, şapkalı şişko patates
nazuktan ve fondünün püf noktaları
ah bu perforajlı hatıram..

apartman sarmalında gıcırdayan
boş gardrop kokuları arasında,
mevsimlerce süren bir taşınma...

.....-wish you were here-

pasajın sırlı yalnızlığında
bakışlarında sessiz bir miting karşıtlığı !
daktilosunda zan,
çatırtısında alt metinler...
yan öykücüklerinde destansı polisiye
kalemî sâbık, her kapıda mürekkepli not
ceketi yıpranmış the wall peçli kot
kepengi ciltsiz sahaflarda ;
unutulan vecizelerle süslü..

..... -wish you were here-
gömmüştüğ dumanı sessizliğe
üfle suratıma gölgeni, bakışlarıyla
akşam'uzerileri, zili çal böyle durumlarda

..... pınar kür bir cinâyet romanı
mevsimin tüm sıvı dengesini bozdu !
.....ilk sayfa introsu, ifrazdan retrosu ..
.....yeni basımlarında pür telaşsız.
.....sağanaksız bir ıslaklık..

ve bir otobüs durağında şalterleri indir
ve bir gün ben beyoğlunda...

çorludan bir veda repliği hapsiriyor kulaklarıma
anti bir cemre düşüyor burnuma
mazgallarından soluyorum şehri..

yıllardır..

.....wish you were here

yıllardır..

..... günümün tam ortasında

iççekişlerim

saçlarına erketeye "gönderdiğim",
dingin bir fırtına, yıldan yıla ;

....."the same old fear

.....wish you were here"

...

Aykut Saka

Şimdi Sel Oluyor Gidişin

kaçamak bir hal alıyor seninle geçmiş
ve farz ukdelerle tanışmak yeni dudaklarda
eskilere hüznler şu anda ekleniyor
ekiliyor ânın tohumu, kuantumî kuraklarda.

yeni bir hal alıyor seninle geçmiş
ukdelerle tanışıyorum yeni dudaklarda
Kızılayları sensiz geçiyorum ve iş merkezlerini
dün daha tatlı geliyor, yıkıyor tüm köprülerini.

bir cadde buluyorum hürriyetten meşrutiyetten
suça batmamış sokakların öyküsü, bir antikentten
şimdi sel oluyor gidişin, deprem ya da doğal afet
son polis otosu da uzaklaşıyor, heyelandan gölgeler

bir cadde buluyorum sibernetik, ıslak çakılı
alaşımli saçların ve kaygan zeminin parlaklığı
tüm ambulansların katillerle doluğu bir şehir
ve sapıklarla ilgiliendiği bütün doktorların

son polis otosu da uzaklaştı, suça batan sarayları
sensiz ve sessiz geçiyorum ıslak Kızılayları
antikentten cadde bu, çakımın ucu hürriyet
şimdi sel olurken gidişin, deprem gibi felaket

tüm köpeklerin köşelerde öksürüp pustuğu
tüm itfaiye hortumlarının benzin soluduğu
nükleer silah taklidinde, ayağımı ezen araba
alaşımli saçlar, ışıklar ıslak, hürriyet çakım ucunda

şimdi sel oluyor gidişin, ben yüzme öğreniyorum
akıntıya karşı duramıyor, boğuluyor kötüler
şimdi deprem oluyor gidişin ben Japonya oluyorum
şimdi dünü kışkırtıyor başkent ve taşra yekvücut

son sükut da sessiz kalıyor uysal ve gizil
tüm hezeyanların rasyonelleştiği bir şehir
gizemli sirenler raylarında, yangınların devrimi
veba alışımli kaldırımnda, marjinalleşen suçluluk

Aykut Saka

Tevâzusuz Bir Sabah Oluyor

tevâzusuz bir sabah oluyor..
nezâketin kibrinde ışılan horoz çığalarıyla
gürül gürül..
katıksız iklimini önüne katmış,
bir mevsim gibi oluyor sabah..

mündemiç gecelerin karanlığını,
taç yapmış, ufukların mağrurluğuna
tüm zifos lekelerinin acısını çıkarmaya geliyor
birtakım kavuşma metodlarıyla..

tevâzusuz geliyor sabah
ricatsız bir öğle vakti gibi, keskin..
hiç "gölge" yokmuşçasına kanıtlıyor kendini
süslü horoz çığalarında parılıyor..

bir flora yeşerten metodlar saklıdır
kuş ağızlarında,
sabah polenlerini taşıy ipekotu böceği

ve bir sabah oluverir tevâzusuz
gökdelsiz, köysüz,
sınırsız..

Aykut Saka

Uçurumdan Rüya

kızıl bulutlardan göl kokuları siner
gölgeni uçuşturan tozlu rüzgâra
rüzgâr bir sevinci kanıtlar aya
bir korkuyu uğuldar kapılar
defter sayfaları uçuşur
stigmalar orgazmda
ıslak yoğurulur.
polinatörüm !
polinam
bir kayısı erir
kuşların ağzında
yapışkan yaz kokulu
sarnıcımda pastel çığa
boğumunda bir uçurumun
küflü gecekuşu uykularında
kekremsi kuzugöbeği mantarları
yükseklik korkulu rüyaları ferahlatır

Aykut Saka

Ufuklarında Şeklini Alan Şehirler

sana yakın olan
ücrâ köşelerime sindi galaksiler
kalbim seğirerek bir atardamara yuvalandı
ucuzladı sarsılmaz gölgeli biyografiler
titrek ve palazlı ellerim ;
üç yaş burukluğuna yıkandı
tıgla kazdığım bir yarayı buldum derimin altlarında
anıların parmak izleriyle kanadı uçuşkan gölgeler
evrilen müfredat kadar pazartesiydi zaman
zihnimin raylarında dümen çeviren zaman

bir genzin göçebe harfleri gibiydi peltek ağzımda
yuvalanan sesler
hudutlar sıyrıldı ayaklarımdan
hatâlı teorik sihirlerle oluştu kanatlarım
en gizil muskana yazılan bir takvimden
ve parmak izlerimden taşı kadersel muammâ

sınırlarımda içkin etnik bir takvim sarmalıyor adını
mevsim kırıntıları bulaşmadan geceye
bulutlarıyla saksında bir kış filizleniyor
çetrefilli bir tebessüm nakışlıyor gamzelerini

bir selde uçurumdan akıyor şehir
tüm kırmızılıyla, yeşilleriyle, plakalarıyla
mesâi saatleri akıyor serinliklere
tarihlerin mih gibi çakıldığı sokaklar
şeritler, sigara dumanları değıyor yamaçlarına
avuçlarında şeklini unutuyor kirli camlar
ufuklarında şeklini alan bir hayat beliriyor
rüyâların sınıyor uykusuzluğunda
açık unuttuğun pencereden başlıyor mevsim
tüm bulutlarıyla, rüzgârıyla,
uçurumdan akıyor şehir

Aykut Saka

Uysal Bir Yaz Hıçkırığı I

yaz kokunla boyanmış kuşlar dövdürdüm gözbebeklerime
ateşle mayalanan kokulardan sonraydı
adım atmayagör şehrin gökyüzü tüterdi avuçlarında
kazaklarına işlemiş bir kış teninde ısınırdı

boğazın kuş sesleriyle çiğnenen ekmek
kırıntılarıyla doluydu sabahları
suyun ıslaklığını çaldı bir saka dudaklarından
ezberlediğin sayfalar yırtıldı yeni savaşlarında
yarım bıraktığın
satır aralarını anımsatıyor kör bıçaklar
damarlarını tevâzuyla boğan gecede
bir mimik karanlığı sardı yüzünü
peri tozlarıyla harmanlandı tebessümün biraz

ben bu arada
tanrının gündeğümü tuzaklarına
hiç inanmadım...
terimde ve teorimde
alyuvarlarına serpiştirdiğin yarasarlar yıkanmakta
baykuşlara meylediyor yine buhurdan kokum

topal nehirlerin figüran yataklarından taşıyor
bir sel
ve biliyorum bir sel yüzünden
ağrımazdı denizlere başın

yıldızları çırpardın halılardan körkütük mahalleye
gecenin düetsiz ötüşlerini zehrederdi majörler
ateşböcekleri de inanmazdı karanlık yüzüne ayın
karanlık : sıcak bir günde geçeydi sırtında

koynuna girmediğin kentlerde bekliyordu seni zaman
varoşlar mevsimleri şaşırıyordu
biletsiz rötartlarından
ne zaman vazgeçersen
bu kente gelmekten
otobüsler sınırlara terli erler yığıyordu
grizular patlıyordu çiçek tohumlarında
iş kazâsı denilip geçiliyordu ocaklarda

günortasında çocuk parklarında
ne zamandır periler var ?
taflan çizigi ellerinle mi yapmıştın bu resmi..
ne güzel !
kaç iççekiş eklemiştin koynuna
ben inandım
üç yaşından erteleyip soyduğun yaralara

boğulduğum sudaki aksini deniz kızı sanıyor kızıl güneş
lâkin senin de dört gecen var cennetten...

aksin tersti dünyaya ve tüm objektif odakların kırık
kuru dudaklarına bir damla bıraktırdım tevâzuyla
ıslak tüterdi kuş ötüşlerinden ağma
yutkunduğun hıçkırıklar
sınırı geçmeyegör
kentin gökyüzü tüterdi avuçlarında

yine körkütük yıldızlara çarpıyor esrik başın
sarkıtıyorsun bir bir saçlarından yakamozu
alev boyalı kokular siniyor ezberindeki kitaplara
apansız cerrah oluyorum
denizlerde ve satır aralarında
apansız cerrah oluşlarımın
spesifik semptomları görülüyor gömleğimde
sağlıkla ve huzurla büyüyen
kabuklu kan irinlerimde

bir tatile çıkmadan büyümeyi unutmuş
serçe parmağına naklediyorum
bütün sekoyaların kalbini
akşamları mezesiz rakısız iyileşiyor masaörtülerindeki yara
ve gıcırdayıp duran yüreğinin camlarında;
çizili çentik izleri
buğulanıyor

ıslanıyor ruhunun gözeneklerine yapışan kumlar
saçların vedalarla yıkanan bir kente uzuyor
hangi kış kazındıysa kazaklarına o yaz hâlâ uysal esiyor

Aykut Saka

Ürperme Diye

şafak, yıldızlarını titretmeden
üşümen geçsin
sabahlara kadar sis kımıldatsın dağları
beşiklerin buğusu çözülmeden bir ayazda
üflesin tepemizde rengi solan bulutları

sessiz biyografiler doluşsun
harflerden tükenmiş kalemlerin ilk mürekkebine
ama sakın
dünkü tebessümler göçmenleşmesin yüzümde
dallar çok zaman hışırdaşın, -sonra dursun
dursun rüzgâr
ve ona karşı gelemes olsun
hiçbir aymaz

fotoğrafları çekilmiş bir akşamüzerinden
ara sokaklardan ılık yüzler sarksın
boz güneş bulanıklığında aksın tebessümler
fotoğrafları çekilmiş kadınların unuttuğu
insan yüzlerinde tortu gibi biriken
yıkayıp atılan..
sonra yine biriken

suretler temizlensin toprakta
dikilmese de adım tohumların kalbine
parıltılı sulara
şehir uğultuları yosunlara kavuşsun
dalgaların tortusuyla
gelmeyecekse iyi haberler dört bir koldan
yanan bir battaniyeye
örtülü geçirdiğim ayazlarım hatırlansın
şehri sele götürüp yeniden uzasın tırnakların
birikerek uzasın

şimdiyse besbelli
dallar hışırtısını peydahlamıyor penceremde
besbelli masalsız büyümüş annelerin dudaklarından
çürük fakat dökülmeyen kelimelerdir bunlar..
yorma
ince esintiye benzemez doğum sancıları
kaça kadar sayıyorsan say yıldızları
hışırtılı gökyüzü düşer patikalar boyu omzuma
eline bir selam gibi bırakır izlerini
kördüğömler
bu ülkeler hangi iklime âit böyle
hangi denizlere yol alır dağları
hangi bozkırlarda tozlandı şekerleri
şehri sele götüren çocukların
ve bu müthiş mâhlûklar
hangi yeryüzüne âit...

şehri sele götürüyordu iki çocuk

biri tüm bulutları kundaklayıp
diğeri tüm ayazları iğdiş ediyordu alevli korla
şafak yıldızları titremeden geçiyordu üşümeler
her ağacın kökünde zaman duruyordu
saklıyordu içinde ömre jakoben bir bahar

Aykut Saka